

2016/2140(INI)

10.2.2017

UDTALELSE

fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

til Udviklingsudvalget

om EU's flagskibsinitiativ for beklædningssektoren
(2016/2140(INI))

Ordfører for udtalelse: Jean Lambert

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at 60 millioner mennesker på verdensplan arbejder inden for tekstil- og beklædningssektoren, som skaber mange arbejdspladser, især i udviklingslandene;
- B. der henviser til, at denne industrigren er særlig tæt forbundet på verdensplan, og til, at forsyningskæderne derfor er særlig komplicerede, og at enkeltstående nationale initiativer som følge heraf hurtigt når deres begrænsning;
- C. der henviser til, at tekstilfabrikanter i udviklingslandene konstant udsættes for aggressiv indkøbspraksis fra den internationale engros- og detailhandels side, hvilket også skyldes den voldsomme globale konkurrence;
- D. der henviser til, at der er begrænset spillerum til at påvirke virksomhederne, navnlig for suveræne stater, der skal udøve deres opgaver, men at regeringerne i producentlandene derfor bør skabe de økonomiske og retlige rammebetingelser med henblik på at udøve deres kontrolfunktion;
- E. der henviser til, at internationale traktater er et væsentligt element i bekæmpelsen af krænkelse af arbejdsmarkedsrettigheder og sociale rettigheder, og til, at virksomhederne har pligt til at basere deres forretningsaktiviteter på disse principper;
 1. bemærker, at beklædningsindustrien er en af de mest usikre industrier med ofte mangelfulde arbejdsforhold for arbejdstagerne, både i og uden for Europa, navnlig hvad angår sundhed og sikkerhed; opfordrer til, at flagskibsinitiativet sætter deltagerlandenes ratificering og gennemførelse af ILO's konventioner, ILO's trepartserklæring om principperne for multinationale virksomheder og socialpolitik og dagsordenen for ordentligt arbejde i centrum; fremhæver, at det er vigtigt at fokusere på dem, der er mest sårbare over for udnyttelse, navnlig børn og kvinder;
 2. fordømmer alle tilfælde af børnearbejde og opfordrer EU og dets medlemsstater til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for fuldstændigt at udrydde importen til EU's indre marked af beklædningsgenstande, der er fremstillet ved brug af børnearbejde; fremhæver i denne henseende betydningen af registre over ansvarlige leverandører; fordømmer og gør opmærksom på misbrugspraksis hos visse underleverandører, der benytter ringe og ulovlige arbejdsstandarder; anser det for afgørende, at deltagerlandene sørger for at ratificere og gennemføre ILO-konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde og nr. 138 om mindstealder for adgang til beskæftigelse; opfordrer Kommissionen til at tage ved lære af erfaringerne med det internationale program for afskaffelse af børnearbejde (IPEC) og den globale alliance for udryddelse af tvangsarbejde, moderne slaveri, menneskehandel og børnearbejde;
 3. bemærker, at beklædningsindustrien skaber arbejdspladser til mennesker med en meget bred vifte af kvalifikationer, fra specialarbejdere til højt specialiserede eksperter;
 4. mener, at frivillige initiativer i retning af at anlægge en miljøvenlig, etisk og bæredygtig tilgang er et positivt bidrag til tekstilbranchen; bemærker dog, at frivillige initiativer ikke i

sig selv i tilstrækkelig grad kan adressere grundlæggende arbejdstagerrettigheder, herunder beskyttelse af arbejdstagere, foreningsfrihed, kollektive forhandlinger og spørgsmål som børnearbejde, sundhed og sikkerhed, lønninger man kan leve af, social beskyttelse og arbejdstid; fremhæver behovet for at bevæge sig i retning af, at de berørte lande indfører og håndhæver lovgivningsmæssige foranstaltninger med sigte på at sikre respekt for arbejdstagerrettigheder hele vejen igennem forsyningskæden, og behovet for at styrke arbejdsforvaltnings- og arbejdstilsynssystemer og oprette klagemekanismer; understreger, at det er vigtigt at sikre, at nationale love og regler er i overensstemmelse med de centrale ILO-konventioner;

5. bemærker, at prisen stadig er en afgørende faktor i varemærkefirmaers og detailhandlers indkøbspraksis, ofte på bekostning af arbejdstagernes velbefindende og lønninger; opfordrer EU til at samarbejde med alle relevante interessenter for at fremme et vellykket socialt partnerskab og støtte interessenterne i udviklingen og indførelsen af lønfastsættelsesmekanismer i overensstemmelse med relevante ILO-konventioner, navnlig i lande, hvor der ikke findes en hensigtsmæssig lovgivning; understreger, at det er nødvendigt for arbejdstagerne at blive sikret regelmæssig udbetaling af en tilstrækkelig løn, som sætter dem og deres familier i stand til at opfylde deres basale behov uden at skulle arbejde over regelmæssigt; fremhæver behovet for kollektive overenskomster for at forhindre negativ konkurrence på lønomkostninger og behovet for at øge forbrugernes bevidsthed om de mulige konsekvenser af kravet om stadig lavere priser;
6. understreger, at regeringerne i producentlandene skal være i stand til at gennemføre internationale standarder og relevant lovgivning, da de er en nødvendig partner i arbejdsmarkedsdialogen og i bestræbelserne på at opnå forbedringer gennem flagskibsinitiativet;
7. opfordrer til, at EU-initiativet vedrørende beklædningssektoren fremmer faglig specialisering og livslang læring, herunder undervisning i iværksætteri, som bidrager til økonomisk og social udvikling; støtter alle initiativer til at fremme kendskabet til centrale arbejdstagerrettigheder og mekanismer til juridisk bistand, når disse rettigheder krænkes, og opfordrer til, at disse initiativer omfatter undervisning af arbejdstagere og arbejdsgivere i social dialog og kollektiv forhandling; understreger, at initiativet bør bidrage til styrkelse af kvinders position, eftersom de udgør hovedparten af arbejdsstyrken inden for beklædningsindustrien, men alligevel er ekstremt underrepræsenteret i højere faglærte stillinger og lederstillinger; mener derfor, at initiativet aktivt bør fremme ikkeforskelsbehandling og ligestilling mellem kønnene, herunder med hensyn til aflønning, og styrkelse af kvinders rolle i samfundet i tredjelande, hvilket vil være til gavn for familien som helhed og for samfundet;
8. mener, at Kommissionen allerede har taget de første skridt i den rigtige retning i form af de mål, den har foreslået for flagskibsinitiativet, herunder at skabe bevidsthed blandt forbrugerne og støtte udviklingslandene i at tilslutte sig og indføre internationale arbejds- og miljøstandarder; beklager imidlertid, at Kommissionens nuværende mål og tilgang, som er skitseret i dens rapport af 25. april 2016 fra konferencen på højt niveau om en ansvarlig forvaltning af forsyningskæden inden for beklædningsindustrien, hverken er målrettede eller ambitiøse nok til konkret at forbedre beklædningssektoren; bemærker, at de foreløbige resultater af en undersøgelse, som Kommissionen har foretaget af forsyningskæderne i beklædningsindustrien, har vist, at ligestilling,

arbejdstagerrettigheder, miljø og gennemsigthed i forsyningskæderne er de største mangler; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at offentliggøre den rapport, den bestilte for at indkredse hullerne i den nuværende politik, og til at fremsætte konkrete forslag til, hvordan disse mangler kan imødegås;

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at forelægge det EU-flagskibsinitiativ om en ansvarlig forvaltning af forsyningskæden inden for beklædningssektoren, som blev lovet i forbindelse med det europæiske udviklingsår 2015, og som bør tage højde for igangværende nationale initiativer f.eks. i Tyskland og i Nederlandene; mener, at EU har mulighed for og pligt til at være en global fortaler for ansvarlighed i forsyningskæden overalt i verden som reaktion på tragiske ulykker som sammenstyrtningen af Rana Plaza i Bangladesh og i lyset af den hidtil usete interesse fra EU-borgernes side;
10. mener, at enhver foranstaltning, som udspringer af flagskibsinitiativet, skal bidrage til at fremme initiativer med flere interesserede parter, som f.eks. ILO/IFC-programmet for bedre arbejdsforhold, der kombinerer en trepartstilgang med overholdelse af kravene til fabrikernes udformning og indførelse af en dialog mellem arbejdstagere og ledelse på nationalt plan, eller ACCORD, som blev oprettet i Bangladesh, og som er juridisk bindende og inddrager fagforeningerne og ikke blot tilsikrer inspektion af fabrikker, men også afhjælpende foranstaltninger;
11. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en rapport, som kortlægger de igangværende initiativer og deres bidrag til at forbedre arbejdstagernes vilkår inden for beklædningsindustrien;
12. påpeger, at arbejdstagerorganisationer og arbejdsgiverforeninger er nødvendige partnere i den sociale dialog og i overenskomstforhandlinger og bør fremmes; understreger, at uafhængige, repræsentative arbejdstagerorganisationer skal have mulighed for at fungere uafhængigt og frit for at fremme og beskytte arbejdstagernes rettigheder, især inden for området sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; understreger i denne forbindelse, at det er vigtigt, at disse organisationer har adgang til fabrikkerne for at undervise arbejdstagerne i deres rettigheder og sikkerhed; påpeger, at aktiviteter hidrørende fra ethvert initiativ i forbindelse med beklædningssektoren bør fremme grundlæggende arbejdstagerrettigheder samt ratificeringen og gennemførelsen af ILO's konventioner, især nr. 87 og 98, og at arbejdstagernes repræsentanter bør inddrages i den due diligence-proces, der etableres på virksomhedsniveau;
13. mener, at overholdelse af gældende lovgivning og gældende overenskomster er en forudsætning for virksomhedernes sociale ansvar; mener ligeledes, at en socialt ansvarlig adfærd ubetinget må give sig udslag i et ordentligt forhold til fagforeningerne, navnlig i form af respekt for fagforeningsrettighederne og en vedvarende strøm af information til arbejdstagerne og deres repræsentative organisationer;
14. understreger ligeledes, at det er nødvendigt at styrke kapacitetsopbygningen af de strukturer i producentlandene, der sikrer retsstatsforhold, hvilket bør være et konstant mål og krav i den europæiske udviklings- og udenrigspolitik;
15. mener, at beskyttelsen af sundhed og sikkerhed for alle arbejdstagere bør sikres ved hjælp af internationale standarder, gennemførelse af den nationale lovgivning og kollektive

forhandlinger på alle niveauer (virksomhedsniveau, lokalt, nationalt og internationalt niveau) og gennem politikker på virksomhedsniveau for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, f.eks. skriftlige handlingsplaner, der udarbejdes, gennemføres og kontrolleres under inddragelse af arbejdstagerne og deres repræsentanter;

16. mener, at ethvert EU-initiativ i forbindelse med beklædningssektoren bør tage udgangspunkt i den erkendelse, at EU er det rette niveau for støtte til og videreudvikling af FN's retningslinjer om menneskerettighederne og erhvervslivet og OECD's retningslinjer om multinationale selskaber, i henhold til hvilke virksomhederne er ansvarlige for deres forsyningskæde; bemærker, at virksomheder bør udvikle procedurer, som sætter dem i stand til at identificere og afbøde konsekvenserne af deres forretningsaktiviteter for menneskerettigheder og arbejdsvilkår; foreslår, at standarderne tilpasses små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) særegenheder;
17. anerkender, at de eksisterende tiltag inden for uddannelse af ledere og arbejdstagere i sundhed og sikkerhed, arbejdsret og ligestilling mellem kønnene er afgørende for at forbedre arbejdstagernes rettigheder, og opfordrer til, at flagskibsinitiativet udvikler en særlig platform til udveksling af bedste praksis inden for uddannelse af arbejdstagere og ledere med særlig vægt på mellemliderstillinger;
18. opfordrer EU til at bistå udviklingslandene med vedtagelsen og gennemførelsen af internationale standarder og konventioner; opfordrer Kommissionen til fortsat at medtage ratificering af centrale ILO-standarder, sundheds- og sikkerhedskontroller og organisationsfrihed i drøftelserne om fortsat præferencehandel med lande, der har tilknytning til den globale forsyningskæde inden for beklædningssektoren, og til at styrke konventionerne om menneskerettigheder, arbejde og miljø under den generelle toldpræferenceordning; mener, at EU bør medtage bestemmelser i sine handelsaftaler med henblik på at forbedre arbejdstageres liv, og understreger, at der skal indgå en klausul om ratificering og gennemførelse af ILO's konventioner og dagsordenen for ordentligt arbejde i både bilaterale og multilaterale handelsaftaler;
19. fremhæver betydningen af uafhængige arbejdstilsyn for tidlig varsling og forebyggelse såvel som for håndhævelse af nationale regler og bestemmelser om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, men bemærker dog, at faktorer som "tilsynstræthed" kan undergrave effektiviteten heraf, og at tilsyn kun afspejler situationen på det tidspunkt, hvor de foretages; mener, at ratificering og gennemførelse af ILO-konvention nr. 81 er vigtig for at opdage overtrædelser; anbefaler yderligere forskning i, hvordan tilsyn og inspektioner kan forbedres, f.eks. ved gradvist at samstemme tilsynsstandarder og -metoder og ved at der sendes forskellige kontrollanter ud hver gang, hvilket kan føre til strengere standarder, navnlig i lande med korrupsionsproblemer; bemærker betydningen af en tilstrækkelig rekruttering af kontrollanter og løbende uddannelse af både nye og "gamle" kontrollanter i internationale konventioner og standarder, den lokale arbejdsmarkedslovgivning og hensigtsmæssige tilsynsmetoder; opfordrer EU til fortsat at støtte udvikling af arbejdstilsynet i udviklingslandene både økonomisk og teknisk i overensstemmelse med de relevante ILO-standarder, navnlig inden for rammerne af EU's udviklingsfonde;
20. bemærker, at der siden opkomsten af social revision i forsyningskæden for beklædning og fodtøj for over 20 år siden, har været en markant stigning i antallet af standarder for og metoder til social revision, hvoraf nogle kun afviger fra hinanden i ringe grad, og at

producenterne bruger værdifulde ressourcer på at håndtere en lind strøm af revisioner, fordi mærkevareproducenterne og detailhandlerne hver især anvender deres egne, lidt forskellige standarder; anbefaler derfor, at de igangværende bestræbelser i branchen på at samstemme tilsynsstandarder og -metoder i samarbejde med interessenterne fremskyndes og understøttes;

21. mener, at ansvaret bør strække sig hele vejen igennem forsyningskæden, herunder til alle underleverandører, og roser de eksisterende bestræbelser herpå; mener imidlertid, at EU befinder sig i den bedste position til at udvikle en fælles ramme, der gør due diligence på menneskerettighedsområdet, herunder bindende foranstaltninger med henblik på sikring af sporbarhed og gennemsigtighed, til en retlig forpligtelse for EU-beklædningsvirksomheder, der outsourcer produktionen til tredjelande, hvilket ville forpligte virksomheder, der ønsker at operere på det europæiske marked, til at fremlægge oplysninger om hele forsyningskæden for deres produkter; anbefaler, at lovgivning, der udvikles under inddragelse af lokale og globale fagforeninger, bør supplere og støtte frivillige initiativer på nationalt, europæisk og internationalt plan;
22. minder om, at sporbarhed og gennemsigtighed i forsyningskæden er afgørende for at opnå varige forandringer; mener, at manglende adgang til oplysninger om beklædningssektoren hos producenter i tredjelande ofte er den vigtigste hindring for bekæmpelse af krænkelse af menneskerettigheder, sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder i den globale forsyningskæde, og at der er behov for et indberetningssystem, der giver oplysninger om alle aktører i forsyningskæden for et enkelt produkt, lige fra produktionsstedet til detailhandleren; opfordrer EU til at støtte udviklingen af en fælles ramme for indsamling af data om sociale, miljømæssige og arbejdsrelaterede resultater;
23. mener, at information af forbrugerne spiller en afgørende rolle i sikring af ordentlige arbejdsvilkår – et behov som blev klart efter sammenstyrtningen af Rana Plaza; opfordrer til, at forbrugerne får stillet klare, troværdige oplysninger til rådighed om bæredygtighed i beklædningssektoren, hvor produkterne kommer fra, og i hvilket omfang arbejdstagernes rettigheder er blevet respekteret; anbefaler, at oplysninger, der indsamles som led i en EU-aktivitet, bør være offentligt tilgængelige, og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at kigge nærmere på oprettelsen af en offentlig online-database med alle relevante oplysninger om alle aktører hele vejen igennem forsyningskæden;
24. påpeger, at det er nødvendigt at tilvejebringe en idé om virksomheders sociale ansvar (VSA) i beklædningssektoren, bl.a. hvad angår arbejdets kvalitet, tilrettelæggelse af arbejdet, lige muligheder og lige løn, social inklusion, tiltag med henblik på ikkeforskelsbehandling samt udvikling af livslang læring og faglig uddannelse; opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om en tilnærmelse af kravene til VSA, herunder en ramme for indberetning af sociale forhold, og til at få virksomheder og virksomhedsledere til at tage ansvar for konsekvenserne af misbrug og overtrædelser, samt til at fastlægge en ramme for europæiske aftaler om VSA; understreger, at VSA bør fremme projekter, der støtter en ændring i retning af en bæredygtig økonomi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give EU-virksomheder incitament til at påtage sig forpligtelser med hensyn til VSA og behørig omhu; påpeger, at denne omhu indbefatter at træffe proaktive foranstaltninger for at påvise og forhindre krænkelse af menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljømæssige rettigheder hele vejen igennem forsyningskæden;

25. efterlyser øget bevidsthed om de europæiske forbrugere om fremstillingen af tekstilprodukter; foreslår i dette øjemed, at der udvikles EU-dækkende mærkningsstandarder for "fair beklædning", som både multinationale virksomheder og SMV'er kan få adgang til for at angive, at de har respekteret rimelige arbejdsvilkår, og for at hjælpe kunderne med bedre information, når de skal vælge, hvad de vil købe;
26. understreger, at arbejdsvilkårene inden for beklædningsindustrien i visse EU-medlemsstater også gentagne gange har vist sig at være kritiske for så vidt angår sundhed og sikkerhed, lønninger, social sikring og arbejdstid; opfordrer derfor til, at der udvikles effektive og målrettede initiativer inden for EU, som kan forbedre situationen i beklædningssektoren og sætte skub i beskæftigelsen i medlemsstaterne;
27. mener, at den manglende respekt for internationale arbejdsstandarder inden for beklædningssektoren er en form for social og miljømæssig dumping, som skader både virksomhederne og arbejdstagerne; påpeger, at europæiske virksomheders manglende overholdelse af strenge miljøstandarder i tredjelande bør sidestilles med manglende respekt for arbejdstagerrettighederne, da en sådan manglende overholdelse er til fare for arbejdstagernes sundhed og ødelægger landdistrikter og fiskeområder og dermed berøver lokalbefolkningerne enhver mulighed for udvikling;
28. roser Kommissionen for dens bidrag til Zero Vision-fonden og tilskynder til løbende investeringer i forbedring af arbejdstagernes sikkerhed; bemærker imidlertid, at fonden og hovedparten af de eksisterende initiativer ikke i tilstrækkelig grad tager hånd om problemerne med retfærdig aflønning, organisationsret eller forskelsbehandling på arbejdspladsen;
29. opfordrer til, at det tages initiativer på nationalt plan og på EU-plan for at tilskynde forbrugerne til at købe produkter, der er fremstillet lokalt;
30. mener, at en forsvarlig forvaltning af den globale forsyningskæde inden for beklædningssektoren kan bidrage til økonomisk vækst, skabelse af ordentlige job, fattigdomsbekæmpelse, styrkelse af menneskerettighederne og arbejdstagerrettighederne og til omstillingen fra en uformel til en formel økonomi; bemærker imidlertid den særlige situation i eksportforarbejdningszoner (EPZ'er), som i visse lande er undtaget fra den lokale arbejdslovgivning, forbyder fagforeningsvirksomhed og ikke giver arbejdstagerne adgang til klage og domstolsprøvelse, hvilket ikke er i overensstemmelse med ILO-standarderne; opfordrer til større åbenhed omkring eksportforarbejdningszoner gennem tilsyn og indberetning;
31. fremhæver betydningen af en beklædningsindustri, som bygger på innovation og produkter med høj merværdi i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at yde økonomisk støtte og til at forenkle finansieringen gennem EU's programmer for SMV'er inden for beklædningsindustrien og til at støtte forskning i nye materialer;
32. støtter SMV'erne i medlemsstaterne, der yder et væsentligt bidrag til at bevare og styrke den europæiske kulturarv inden for beklædningsindustrien.

**RESULTAT AF ENDELIG AFSTEMNING
I RÅDGIVENDE UDVALG**

Dato for vedtagelse	6.2.2017
Resultat af den endelige afstemning	+: 42 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Maria Arena, Georges Bach, Mircea Diaconu, Sergio Gutiérrez Prieto, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Alex Mayer, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 200, stk. 2)	Clara Eugenia Aguilera García, Jakop Dalunde, Ulrike Rodust, Marc Tarabella, Miguel Viegas, Daniele Viotti